

ve svém subjektivním právu poškozen, jestliže povolení ústavní lékárny poškozuje snad jinaké zájmy jeho nebo dokonce cizí.

Všechny námitky v řízení správním vznesené, pokud se netýkaly ohrožení existence existujících lékáren, zamítlo ministerstvo jako nepřipustné, odepřelo tedy věcně se jimi zabývati. Stížnost mohla by tudíž po této stránce jediné namítati, že ministerstvo odmítlo věcné rozhodnutí o námitkách této kategorie neprávem.

Stížnost sice prohlašuje i výrok o nepřipustnosti jedné části námitek za nezákonný, ale výslovné námitky, že ministerstvo bylo povinno o těchto námitkách rozhodnouti, neobsahuje a jeví se tedy stížnost i v tomto směru nepřipustná, ježto nevyhovuje předpisu § 18 zák. o ss. Ale i kdyby se připustilo, že takováto námitka ve vývodech stížnosti jest, byť i ne výslovně, tedy co do obsahu skryta, bylo by ji zamítnouti jako neodůvodněnou se zřetelem k tomu, co svrchu bylo uvedeno o hranicích, jež jsou zákonem lékárnickým vymezeny právu majetníků veřejných lékáren brániti se proti zřízení nové lékárny, ponechávajícím jim jediné právo námitky, že ohrožena bude dosavadní existence jejich lékáren.

Č. 2319.

Samospráva obecní (Slovensko): — Řízení před nss-em. — Administrativní řízení: I. Rekursní rozhodnutí administrativního výboru župního o tom, byl-li úředník města s regulovaným magistrátem pensionován po právu, není rozhodnutím konečným. — II. Jest podstatnou vadou řízení, připojil-li úřad, jehož rozhodnutí není konečným, k tomuto rozhodnutí poučení, že proti němu lze podati stížnost na nss.

(Nález ze dne 5. května 1923 č. 7484).

V ě c: Samosprávné město Uherská Skalice proti správnímu výboru župy nitranské v Nitře o pensionování městského exekutora.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Usnesením, proti němuž směřuje stížnost, správní výbor župy nitranské usnesení samosprávné komise jmenovaného města z 12. března 1920, jímž pensionuje se pro duševní chorobu městský exekutor Josef Č., k odvolání Josefa Č. zrušil, ježto při zjišťování jeho choroby první instance nedbala předpisu předposledního odstavce §u 18 městského statutu pensijního, požadujícího lékařský posudek těž lékaře vrchnostenského kromě posudku lékaře městského.

O stížnosti namítající nezákonnost rozhodnutí uvážil nss takto:

Podle §u 5 zákona o ss ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. zák. ex 1876 v souvislosti s §em 1 zákona ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. stížnost na nss jest přípustna teprve tehdy, byla-li věc v pořadu administrativní konečnou instancí vyřízena a směřuje-li proti výroku této konečné instance.

Podle normy §u 53 pensijního statutu města Uherské Skalice ze dne 26. června 1913 z rozhodnutí městského sboru zastupitelského, jakožto první instance, ve věcech pensionování městských zřízců druhu,

o nějž tuto jde (§ 2 statutu), dáno jest odvolání na nadřízený municipální výbor, odkud pak další odvolání na ministerstvo vnitra, a to jedině s výjimkou případů vytčených v §u 27 zák. čl. o uherském správním soudě č. XXVI: 1896, v nichž rozhodnutí municipálního výboru mohou již jen stížností na správní soud brána býti v odpor, jsouce takto v pořadu administrativním rozhodnutími instance konečné.

I podle předpisu §u 12 zák. čl. XX: 1901 o zjednodušení administrativního řízení jest vyloučen další opravný prostředek v cestě administrativní proti rozhodnutím, jichž přezkoumání přísluší již jen soudu správnímu na základě stížnosti k němu podané. Jinak podle §§ů 1, 2 a 3 tohoto zák. čl. proti rozhodnutím druhé administrativní instance, kteréž — jako konkrétní rozhodnutí — nejsou konformátní, každým způsobem přípustno jest dovolati se rozhodnutí instance třetí.

Ze zcela jasného znění §u 27 zák. čl. o uherském správním soudu XXVI: 1896 vychází pak, že pensijní záležitosti obecních zřízenců jen tenkráte sluší považovati za vyřízené rozhodnutím municipálního výboru v pořadu správním konečně, takže dále možno obrátiti se již jen na správní soud, je-li na sporu otázka, zdali zřízenec má oprávněný nárok na pensijní požitky resp. v jaké výši.

O tom, že v daném případě jest na sporu otázka zcela jiná, t. j. otázka, zdali exekutor Č. byl přeložen do stavu pense po právu čili nic, není pochybnosti.

Není tudíž nař. rozhodnutí municipálního výboru rozhodnutím způsobu vytčeného v §u 27 zák. čl. o uherském správním soudu, administrativní pořad nelze považovati jím za vyčerpáný (§§ 1, 2, 3 a 12 zák. čl. XX: 1901 a § 53 pens. stat.) i není rozhodnutí konečným rozhodnutím nejvyšší správní instance, jak je má na zřeteli § 5 zák. o ss, směrodatného pro tento nss, pročež jest stížnost města Uherské Skalice k nss-u nepřípustná.

Avšak okolnost, že st-lka obrátila se neprávem se svou stížností na nss, na místě, aby se nejprve odvolala k třetí instanci administrativní, byla způsobena tím, že žal. úřad, ač — jak doličeno — nebyl konečnou správní instancí, opatřil nař. rozhodnutí právním poučením, jako by byl touto instancí, uváděje, že do jeho rozhodnutí možno podati stížnost ve lhůtě 60 dnů od doručení přímo na nss v Praze. Iím arcíť uvedl stranu v podstatný omyl, kterýmž jí řádnou právní obranu podáním dalšího odvolání k třetí instanci administrativní znemožnil, pročež slušelo nař. nález pro vady řízení (§ 6, odst. 2 zák. o ss) zrušiti.

Č. 2320.

P o j i š t ě n í p e n s i j n í: Pojištění pensijnímu nepodléhá zaměstnanec přádelny, pracující samostatně jako zámečnický a soustružnický, třeba rozděluje práci i ostatním zaměstnancům.

(Nález ze dne 5. května 1923 č. 7674).

V ě c: Prokop J. v T. proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.